

การเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์

WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
 DIVISION OF EPIDEMIOLOGY MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

ปีที่ ๒๙
 ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ฉบับที่ ๗

NUMBER 7

VOLUME 29
 FEBRUARY 13, 1998

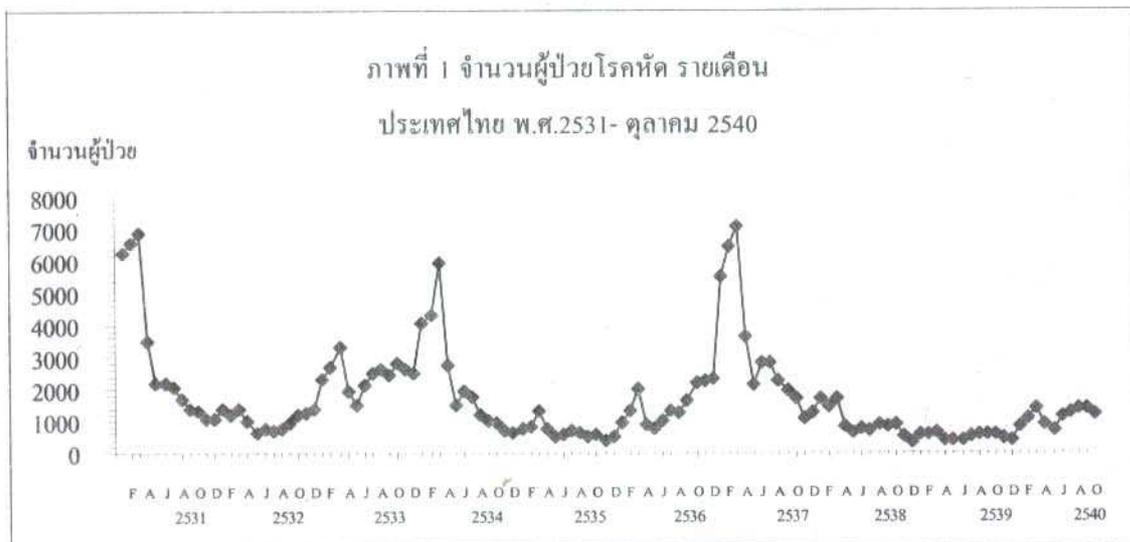
สารบัญ
CONTENTS

สถานการณ์โรคหัดพ.ศ.2540 (Measles in Thailand, 1997.)	89
สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ประเทศไทย ณ วันที่ 31 มกราคม 2541	91

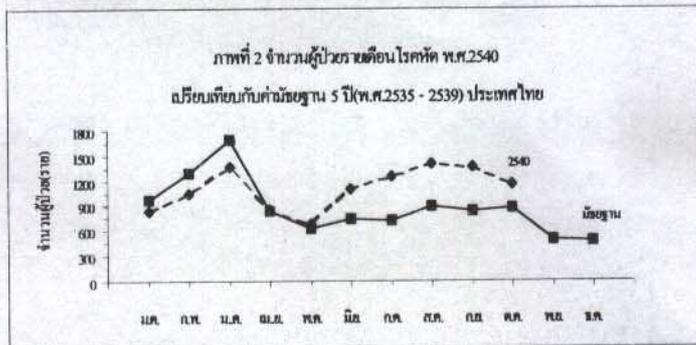
สถานการณ์โรคหัดพ.ศ.2540
(Measles in Thailand, 1997.)

โรคหัดเป็นโรคติดต่อเฉียบพลันที่พบบ่อยโรคหนึ่ง มีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัสเป็นโรคที่อาจทำให้เป็นอันตรายถึงชีวิตได้ อันเนื่องมาจากโรคแทรกซ้อนอันได้แก่ปอดบวม อูจจาระร่วง และสมองอักเสบ

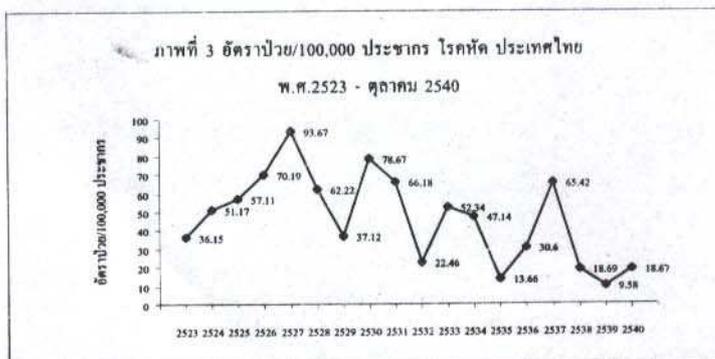
จากการเฝ้าระวังของกองระบาดวิทยาพบว่าโรคหัดจะมีผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนมกราคม และสูงสุดในเดือนมีนาคม จากนั้นจะเริ่มลดลง เป็นที่น่าสังเกตว่าถ้าปีใดจำนวนผู้ป่วยเริ่มสูงขึ้นตั้งแต่ช่วงกลางปีเช่นปี พ.ศ.2533 และ 2536 ในปีถัดไปมักเกิดการระบาดขึ้น (ภาพที่ 1)

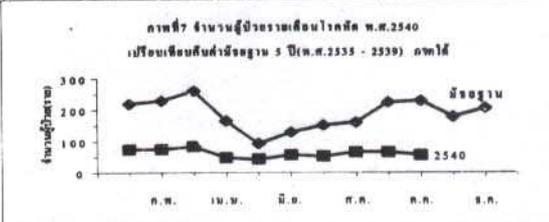
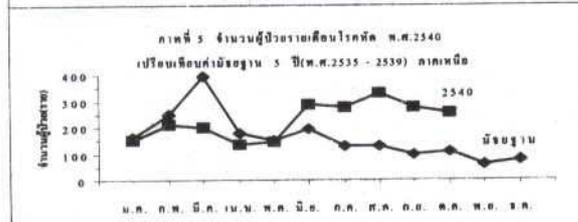
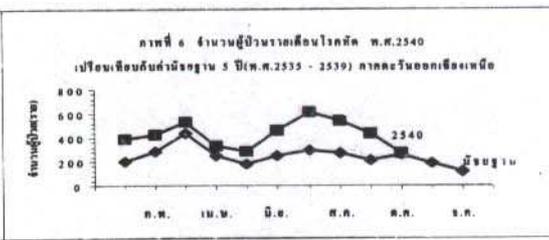
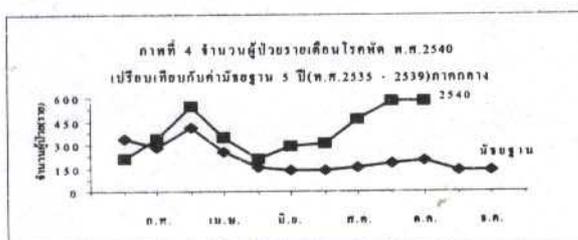
และจากข้อมูลที่ได้รับรายงาน ในปี พ.ศ.2540 (ตั้งแต่มกราคม ถึง 31 ตุลาคม) พบว่าจำนวนผู้ป่วยเริ่มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนมิถุนายนและสูงกว่าจำนวนผู้ป่วยโดยเฉลี่ย (มัธยฐาน) ของช่วงเวลาเดียวกันในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2535 ถึง 2539) (ภาพที่ 2) จึงทำให้คาดว่า อาจจะมีการระบาดของโรคหัดขึ้นอีกในปี พ.ศ. 2541

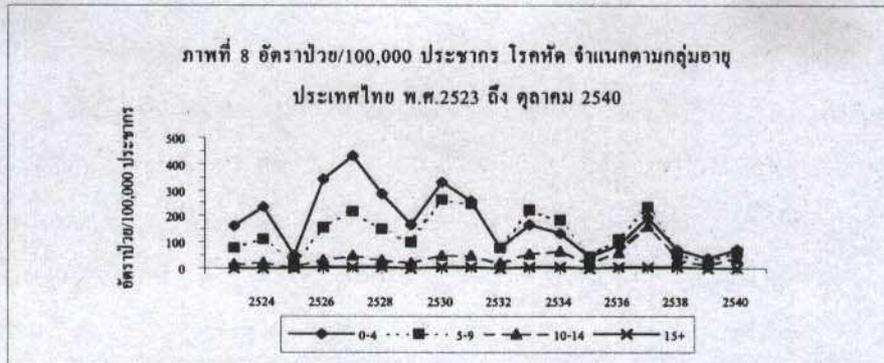
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ประกาศให้มีการฉีดวัคซีนหัดในเด็กกลุ่มอายุ 9 - 12 เดือน แต่จากข้อมูลการเฝ้าระวังที่กองระบาดวิทยาได้รับพบว่า อัตราป่วยของโรคหัดลดลงไม่ชัดเจนเหมือนโรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนอื่น ๆ เช่น คอตีบ ไอกรน แต่พบว่าอัตราป่วยของโรคหัดตั้งแต่เริ่มมีการให้วัคซีน มีอัตราป่วยขึ้น ๆ ลง ๆ เช่นใน พ.ศ.2530 มีอัตราป่วย 78.67/ประชากรแสนคน พ.ศ.2531 และ พ.ศ.2532 ลดลงเหลือ 66.18 และ 22.46/ประชากรแสนคน พ.ศ.2533 สูงขึ้นเป็น 52.34/ประชากรแสนคน พ.ศ.2534 และ พ.ศ.2535 ลดลงเหลือ 47.14 และ 13.66/ประชากรแสนคน พ.ศ.2536 และ พ.ศ.2537 เพิ่มสูงขึ้นเป็น 30.6 และ 65.42/ประชากรแสนคน พ.ศ.2538 และ 2539 ลดลงเหลือ 18.69 และ 9.58/ประชากรแสนคน และในพ.ศ.2540 มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (ภาพที่ 3)

เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่า ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนผู้ป่วยสูงในปี พ.ศ. 2540 เมื่อเทียบกับค่ามัธยฐาน 5 ปี (พ.ศ.2535 ถึง พ.ศ.2539) ส่วนภาคใต้ข้อมูลของพ.ศ.2540 ยังต่ำกว่าค่ามัธยฐาน (ภาพที่ 4,5,6,7)

ตั้งแต่มีการเฝ้าระวังโรคหัด พบว่ากลุ่มอายุ 0 - 4 ปี มีอัตราป่วยสูงสุด พ.ศ. 2532 ถึง พ.ศ. 2538 พบว่าอัตราป่วยสูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุ 5 - 9 ปี และกลุ่มอายุ 0 - 4 ปี กลับมามีอัตราป่วยสูงสุดอีกใน พ.ศ. 2539 ถึง 2540 (ภาพที่ 8)

สรุป จากการเฝ้าระวัง ทำให้คาดคะเนได้ว่า ในต้นปี พ.ศ. 2541 น่าจะมีการระบาดของโรคหัดขึ้นได้ ดังนั้นจึงควรป้องกันการระบาดของโรคหัดตั้งแต่บัดนี้ โดยการให้สุขศึกษาแก่ประชาชนให้นำเด็กมารับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัด และแยกผู้ป่วย ในกรณีนักเรียนควรให้หยุดเรียนอย่างน้อย 4 วัน หลังจากปรากฏผื่น
หมายเหตุ ข้อมูล พ.ศ. 2540 ยังมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากรวบรวมข้อมูลที่ส่งถึงกองระบาด ถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2540

ลัดดา ลิขิตยั้งวรา (Ladda Likityyingwara)
อุบลรัตน์ นฤพนธ์จิรกุล (Ubolrat Narueponjirakul)
เพ็ญศรี จิตรนำทรัพย์ (Pensri Chinamusap)
ฝ่ายพัฒนาระบบข้อมูลเฝ้าระวังโรค กองระบาดวิทยา

สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ประเทศไทย

ณ วันที่ 31 มกราคม 2541

กองระบาดวิทยา ได้รับรายงานจากสถานบริการทั้งภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2527 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2541 พบว่า มีผู้ป่วยเอดส์ 78,256 ราย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี และมีผู้เสียชีวิต 20,737 ราย (รูปที่ 1) เมื่อนำมาทำการแจกแจงตามบุคคลสถานที่สรุปได้ดังนี้

เพศ เพศชาย 63,856 ราย หญิง 14,400 ราย อัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิง 4.4 : 1

กลุ่มอายุ ที่พบมาก เป็นกลุ่มวัยทำงาน ที่มีอายุระหว่าง 20 - 39 ปี (กลุ่มอายุ 25 - 29 ปีป่วยร้อยละ 28.7 สูงที่สุด รองลงมา 30 - 34 ปี ร้อยละ 22.8, 35 - 39 ปี ร้อยละ 13.9, อายุ 20 - 24 ปี ร้อยละ 12.9) ส่วนผู้ป่วยที่มีอายุ 0 - 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.9

อาชีพ พบว่าอาชีพรับจ้างมากที่สุด รองลงมาคือเกษตรกรกรรม, ค้าขาย, รับราชการ และงานบ้าน (รับจ้างร้อยละ 42.4, เกษตรกรรมร้อยละ 21.8, ค้าขายร้อยละ 4.4, รับราชการร้อยละ 3.8 และงานบ้านร้อยละ 2.9)